

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA DOLNOŚLĄSKIEGO

Wrocław, dnia 3 lipca 2023 r.

Poz. 4027

WYROK NR II SA/WR 769/22 WOJEWÓDZKIEGO SĄDU ADMINISTRACYJNEGO WE WROCŁAWIU

z dnia 19 stycznia 2023 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu
w składzie następującym:

Przewodniczący:

Sędziowie:

Sędzia WSA Adam Habuda

Sędzia NSA Halina Filipowicz-Kremis

Sędzia WSA Gabriel Węgrzyn (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 19 stycznia 2023 r. w Wydziale II
na posiedzeniu niejawnym w trybie uproszczonym
sprawy ze skargi Wojewody Dolnośląskiego
na uchwałę Rady Miejskiej Góry
z dnia 14 lipca 2022 r. nr XLIX/453/22
w przedmiocie uchwalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania
przestrzennego gminy Góra, obręb Sławęcice

I. stwierdza nieważność zaskarżonej uchwały w całości;

II. zasądza od Gminy Góra na rzecz strony skarżącej kwotę 480 zł (słownie: czterysta osiemdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania sądowego

Uzasadnienie

Skargą nadzorczą z 28 IX 2022 r. Wojewoda Dolnośląski (dalej jako "wojewoda") zakwestionował uchwałę nr XLIX/453/22 Rady Miejskiej Góry z dnia 14 VII 2022 r. zmieniającą miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego gminy Góra, obręb Sławęcice (Dz. Urz. Woj. Doln. z 2022 r., poz. 3887) – dalej jako „MPZP”.

W skardze wniesiono o stwierdzenie nieważności MPZP w całości i zasądzenie kosztów postępowania. Zarzucono przy tym istotne naruszenie art. 17 pkt 6 lit. b tiret trzecie w zw. z art. 28 ustawy z dnia 27 III 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2022 r. poz. 503) – dalej „upzp”, polegające na niezgodnieniu projektu MPZP z właściwym zarządcą drogi.

W uzasadnieniu skargi wojewoda umotywował zarzut zaznaczając w szczególności, że zawarte w dokumentacji planistycznej postanowienie Zarządu Województwa Dolnośląskiego, Zarządcy Dróg Wojewódzkich z dnia 18 V 2020 r. nie uzgadnia przedłożonego przez Burmistrza Góry projektu MPZP. Jednocześnie Dolnośląska Służba Dróg i Kolei we Wrocławiu warunkowała dokonanie pozytywnego uzgodnienia ww. projektu z uwzględnianiem uwagi odnoszącej się do usunięcia zapisu z § 29 ust. 5 dotyczącego obejścia drogowego w ciągu drogi wojewódzkiej nr 323. Wojewoda zazaczył, że w uchwalonym MPZP nie uwzględniono warunku określonego w powołanym postanowieniu (według udzielonych wyjaśnień nieuwzględnienie opisanego warunku nastąpiło to na skutek pomyłki). Tym samym zdaniem wojewody uchwalenie MPZP nastąpiło w warunkach braku wymaganego uzgodnienia. Jednocześnie wojewoda wyjaśnił, że nie znajduje uzasadnienia prawnego ewentualne usunięcie z MPZP w ramach postępowania nadzorczego wyłącznie zapisów zakwestionowanych w postanowieniu warunkowo uzgadniającym. Uprawnieniem i obowiązkiem zarządcy drogi jest ocena, czy sposób zagospodarowania gruntów przyległych do pasa drogowego może mieć wpływ na ruch drogowy lub sama drogę. Przedmiot uzgodnienia wynika także z art. 20 pkt 4 ustawy z dnia 21 III 1985 r. o drogach publicznych (Dz.U. z 2022 r. poz. 1693). Wojewoda nie jest zaś w tym przypadku organem uzgadniającym. Skoro zatem nastąpiło uchwalenie MPZP, pomimo braku uzgodnienia jego projektu, uzasadnione jest stwierdzenie jego nieważności, jako podjętego bez zachowania trybu jej uchwalania. Jednocześnie wojewoda zasygnalizował rozbieżności w zakresie wskazywanych na rysunku MPZP stref kontrolowanych od gazociągów. W § 10 ust. 3 oraz § 12 ust. 4 MPZP wprowadza się bowiem różne ustalenia w zakresie ich stref kontrolowanych, natomiast na rysunku MPZP gazociągi te nie są rozróżnione, a ich strefy kontrolowane mają takie same szerokości (50m). Ponadto, na rysunku MPZP nie oznaczono gazociągu, dla którego obowiązywałaby strefa kontrolowana szerokości 6 m, o której mowa w § 12 ust. 4 MPZP.

W odpowiedzi na skargę Rada Miejska Góry (dalej jako „rada miejska”) podzieliła argumentację skargi i wniosła o jej uwzględnienie.

Pismami procesowymi z dnia 22 XI i 1 XII 2022 r. strony wniosły o rozpatrzenie skargi w trybie uproszczonym.

Wojewódzki Sąd Administracyjny zważył, co następuje:

Skarga zasługuje na uwzględnienie.

Jak wynika z art. 28 ust. 1 upzp nieważność uchwały w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego zachodzi w przypadku istotnego naruszenia zasad sporządzania studium lub planu miejscowego, istotnego naruszenia trybu ich sporządzania, a także naruszenia właściwości organów w tym zakresie.

Tryb sporządzania planu należy rozumieć jako sekwencję czynności podejmowanych w toku procedury planistycznej, a zasady sporządzania planu jako merytoryczną jego zawartość (przyjęte w nim ustalenia). Istotne naruszenie trybu sporządzania planu następuje, gdy ustalenia planistyczne są odmienne od tych, które zostałyby podjęte, gdyby nie naruszono procedury sporządzania aktu planistycznego (wyrok NSA z 20 X 2011 r., II OSK 1593/11 – CBOSA). Natomiast naruszenie zasad to przyjęcie rozwiązań niezgodnych

z normami konstytucyjnymi lub zawartymi w ustawach materialnoprawnych - które to normy wyznaczają granice wykonywania władztwa planistycznego (wyrok NSA z 11 IX 2008 r., II OSK 215/08 –CBOSA).

Kontrola zakwestionowanej skargą MPZP przy uwzględnieniu wyżej opisanych kryteriów dała podstawy do stwierdzenia, że MPZP uchwalono z istotnym naruszeniem trybu postępowania.

Zgodzić się należy z argumentacją skargi, że w toku czynności polegających na opracowaniu projektu MPZP wydane zostało m.in. postanowienie Zarządu Województwa Dolnośląskiego, Zarządcy Dróg Wojewódzkich z dnia 18 V 2020 r. odmawiające uzgodnienia projektu i warunkujące jego uzgodnienie usunięciem z § 29 ust. 5 części tekstowej projektu zapisu dotyczącego obejścia drogowego w ciągu drogi wojewódzkiej nr 323. W orzecznictwie wyrażane jest trafne stanowisko, że w sytuacji gdy właściwy organ administracyjny w stosownym postanowieniu wskazuje, na jakich warunkach uzgodnienie projektu planu byłoby możliwe, to brak jest podstaw do uznania, że przedmiotowy projekt został uzgodniony w myśl przepisu art. 24 ust. 2 upzp (wyrok NSA z dnia 18 VIII 2009 r., II OSK 804/09 – publ. CBOSA).

W powyższych okolicznościach obowiązkiem organu odpowiedzialnego za opracowanie projektu MPZP było zakwestionowanie tego postanowienia (jeśli nie zgadzał się on ze stanowiskiem organu uzgadniającego) lub też wprowadzenie do projektu stosownych zmian (o ile zaakceptował to stanowisko) i ponowne przedłożenie do zarządcy drogi celem uzgodnienia. Jak jednak wynika z dokumentacji prac planistycznych, nie uczyniono żadnej z tych rzeczy i uchwalono MPZP, który w ramach § 30 pkt 5 zawiera zapis zakwestionowany w powołanym postanowieniu.

W takich warunkach rację ma wojewoda podnosząc, że nastąpiło naruszenie art. 17 pkt 6 lit. b tiret trzecie upzp, zgodnie z którym wójt (burmistrz albo prezydent miasta) po podjęciu przez radę gminy uchwały o przystąpieniu do sporządzania planu miejscowego występuje o uzgodnienie projektu planu z właściwym zarządcą drogi, jeżeli sposób zagospodarowania gruntów przyległych do pasa drogowego lub zmiana tego sposobu mogą mieć wpływ na ruch drogowy lub samą drogę. W kontrolowanej sprawie wystąpiła sytuacja uchwalenia MPZP, pomimo braku wymaganego uzgodnienia, co skutkuje koniecznością stwierdzenia jego nieważności w całości. Trafnie bowiem wyjaśniono w skardze, że brak jest podstaw do objęcia zakresem nieważności wyłącznie przepisu z § 30 pkt 5 MPZP. Zarówno wojewoda jak i sąd administracyjny nie mogą zastępować właściwego zarządcy drogi w ocenie dotyczącej wpływu przewidzianych w MPZP postanowień na ruch drogowy lub samą drogę.

Mając powyższe na względzie Sąd orzekł na zasadzie art. 147 § 1 ustawy z 30 VIII 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2022 r., poz. 329) – dalej „ppsa”. Z uwagi na rodzaj i charakter naruszenia prawa taki zakres interwencji był niezbędny do usunięcia skutków opisanego naruszenia, a zarazem do zapewnienia skuteczności kontroli sądownoadministracyjnej.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 200 w zw. z art. 205 § 2 ppsa, zasądając na rzecz strony skarżącej tytułem zwrotu kosztów postępowania kwotę 480 zł (wynagrodzenie profesjonalnego pełnomocnika).

Skargę rozpatrzono w trybie uproszczonym na podstawie art. 119 pkt 2 ppsa.